

BERECZ EDGÁR

SZÉKELY ANEKDOTÁK

A székelj kóboj

IGAZ ÉS HAZUG TÖRTÉNETEK

Editura KEDVENC Kiadó
Székejudvarhely 2025
ISBN – 978-606-9633-49-6

a kórházba, de jó hat hétig gyógyult a karja. Aztán lejárt ez is, elfelejtődött, csak apósom nem akar leszokni arról, hogy ahányszor Minya bátyámmal találkozik, meg ne kérdezze:

– Te Minya! Ehejt van egy pár tiszta vadonatúj hokikoresolyám eladó, nem akarod megvenni?

Tartalom

Ha lesz pálinka, lesz tánc is.....	5
Ebben a kávéban nincs semmi élvezet	6
Bodó Ráki bölcsessége	7
Leitták a felesleget	7
Embernek érezte magát.....	8
Bandipista éneke.....	9
Mit akartok, bitangok?	10
A kicsi fasz is világmárka	11
A rumos tea.....	12
Orvosság	12
Túl az ötvenen	13
Megjött a halad	13
Forró volt a láva.....	14
Beállt Jehovának.....	15
Megtömték fasszal a fejit.....	15
A kultúrkocsmá	16
A székely kóboj.....	17
Székely kamionosok.....	18
Mikor a pina kivirágzik.....	19
Két betegsége volt	20
Sándor Sándor és a farkasok	21

A templomban borotválkozott	22
A székely indián.....	22
Mocskos Domi bá a vásárban	24
Bandipista és a pálinka.....	25
Melyik a jó pálinka?	26
Levél.....	27
A családban történt.....	30
Levél.....	30
Magyaros ebéd	31
Meleg étei.....	32
Hazudós Kovács	32
A paraszt székely vendég.....	34
Székelyvárhely óvárosában.....	41
Modern mese	42
Beszélnek itt magyarul?	46
A vak koldus és az öregasszony.....	47
Mindenki Anna.....	48
Tessék mondani, melyik út vezet Bukarestbe?	48
Bélu beszélni tanul.....	49
Operáció	50
A lustaság osztályozása	51
Seb van a száján.....	51
Hozzál muraturát.....	52
Buga András bá baja	52
Pulamidon, faszkonál	53

Akárhová mehetünk.....	53
Ausztria nem igazi ország.....	54
Hol vagytok?	54
Két Fantát kérek.....	55
Zwei gombozen bitte!	55
Itt né, a kólás ernyők alatt	56
Székely móka.....	57
Păduchi de cal.....	58
A porbor.....	59
A székely virtus	65
Székely történet.....	66
A székely és a romáu katonák.....	67
A vineta	67
Eredeti székely kürtőskalács.....	70
A három kívánság	71
Estvéli hóbörgések	72
Sámuel öregpapó.....	74
Disznólovagló Kacska András bá	75
Minya bátyám korcsolyázni tanul.....	77

Vélt vagy valós személyekhez való hasonlóság, csak a véletlen játéka.

E mű részleteinek vagy teljes egészének közlése bármilyen médiában a kiadó írásbeli engedélye nélkül tilos és büncselekmény a hatályban levő törvények szerint.

Reproducerea parțială sau integrală a ediției fără acordul editurii este interzisă și va fi pedepsită conform legilor în vigoare.

Vélt vagy valós személyekhez való hasonlóság, csak a vélelten játéka.
Borítóterv – Hajdu Szidónia

Megrendelhető:

+40744-505331

+40744-611095

E-mail: kedvenckiado2012@gmail.com

office@kedvenckiado.ro

Website: www.kedvenckiado.ro

Kedvenc kiadó

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BERECZ, EDGÁR

Székely Anekdóták : a székely kóboj : igaz és hazug történetek
/ Bercz Edgár. - Odorheiu Secuiesc : Kedvenc Kiado, 2025

ISBN 978-606-9633-49-6

821.511.141

Ha lesz pálinka, lesz tánc is

Macskási Laji mesélte a kugliban, hogy amikor fiatalok voltak, hogy jártak. Barta tanító bácsi vitte a táncsoportot Magyarba. Akkor a 90-es években olyan világ volt, hogy leparancsolták a népet a buszról s megkutatták a kicsi csomagjukat, széthánytak mindent. Ejsze épp a seggikbe nem néztek bé. Na, elég az hozzá, hogy elértek hozzájuk is a kutatók, ezek a magyar táposok, a határőrök. Nézték a csomagot. Látták, hogy piros lájbi, zöld kalap, s harisnya, csizma. Kérdezték, hogy ez miféle. Mondták, hogy mennek táncolni. Na, akkor mutassák bé, hogy mit tudnak! – mondták a magyarok.

– Ha lesz pálinka, lesz tánc is – mondta Macskási Laji. Na jó, hoztak nekik inni. Nézték, hogy Macskási Laji hogyan csőröli béfelé.

– Az istenit az anyjának, a torkának, né milyen cüjja van! – mondta az egyik katona. Na osztán rágyújtottak. Elkezdtek táncolni. De úgy, hogy az aszfalt gyúlt meg. A táposok nézték táított szájjal, nagy irigyen. Ugyi, ők ilyesmit soha életükbe nem láttak. Osztán elengedték a népet. Dicsérték a táncosokat. Nagy becsülete volt Macskási Lajinak, hogy így megfelelt.

Ebben a kávéban nincs semmi élvezet

A kommunista világban kevés volt a kávé. Nem lehetett hozzájutni. Már mint az igazi kávé. Falun volt ilyen cikóriakávé, pótkávé, árpakávé. Azt megfőzték, töltötték bele tejet s egy nagy bögréből megették kanállal. Aprítottak bele kenyeret. Ez volt a kávézás. Osztán a fordulat után jó világ lett, kezdtek hozni ezt – azt, csempészték az árut. A butikokban is lett kávé, étel, ital. Az is kávézott, aki az sem tudta, hogy mi az. Egyszer Buga Józsi bá béjött a városba. Bé a kávéházba. Kért két kávé. S ahogy kihozták, hát egy kicsit kavargatta s békapta egymás után, úgy mint a pálinkát szokta volt. Ugyi, Buga Józsi bá nagy szesz-kó volt, de a faluból alig járt ki. Örökkéig a korcsoma, a kugli. Voltak ott a kávéházba más népek is a faluból. Nézték, hogy Józsi bá mit csinál. Na, békapta az öreg, mint a pálinkát szokás és várta az efektet. Azt mondja egyszer: – Hej, ebben a kávéban nincs semmi élvezet! Kacagták, s mondták neki, hogy hát nem így kell kávézni.

Bodó Ráki bölcsessége

Egyszer jöttek a faluba valami riporterek Vásárhelyről. Járták Apródombokat, Rétfalát. A régi embereket keresték, hogy meséljenek a magnetofonba. Elmentek volt Bodó Rákihoz. Kérdezték Ráki nét. Azt mondja a vénasszon: – Az első uram vén volt s én fiatal. Az éjjelem rossz volt, a napom jó. A második uram fiatal volt s én közepesen öregecske, hát nagyon jó éjszakám volt s rossz napom. Most, hogy a második uram is meghótt s én is vén vagyok, hát az éjszakám s a nappalom is egyformán rossz.

Leitták a felesleget

A 90-es években sokan jártak ki a faluból dolgozni Magyarba. Mentek kőműves munkára, ácsnak, segédmunkásnak. Ez a kicsi Pósa Vili is ment innen a belső bolt mellől a sógorával. Mentek egy kicsi pénzt keresni, mert itthon nem volt megélhetés. Volt náluk egy üveg pálinka. Ugyi, vittek kolbászt, fasírtot, zsírt, puliszkalisztet, hogy legyen élelmük. Kellott a pálinka is. Abban az időben az volt a szokás, hogy a

magyar határőr seggelikásztta az utasokat, vájkáltak mindenkinek a motyójában. A tápos meglátta a pálinkát, s meg akarta őket büntetni s a pálinkát elko-bozni, mert a mértéken felül volt. Elment a katona, hogy hozzon büntetőcédulát, s addig Pósa Vili a sógorával egy félliter pálinkát leittak az üvegből. Mire visszatért a magyar, hát úgy megrészegedtek, hogy alig tudtak beszélni. – Na lám, most büntessen meg! – azt mondja Vili-S vegye el a felesleget..... Kutya legyenek, ha el tudja venni..... Így osztán a vámos nem tudott mit csinálni, ette a méreg, de tovább kellett eressze őket.

Embernek érezte magát

Élt nálunk a faluvégin Kecskerétben egy vénle-gény, úgy hívták, hogy Csupi. Egy kicsit olyan fél-kótya volt, hibás volt az elméje. Járt napszámba fa-vágni, ganyézni, az erdőre, takarni. A gazdák adtak neki ételt, ruhát és egy kicsi pénzt. A gyermekek csú-folták mikor ment az úton. Kijabálták: – Csupi! Csu-pi! Macskahús! Derr – derr! Cserr– cserr! Csupi úgy feltúrázta magát, hogy habzott a szája, ordított,

dobigálta a köveket. Egyszer bál volt a faluban, Csu-pi is akart menni, de nem volt pénze. Elment Bíró Elekbáni. Mondta neki: – Elek bátyám, legyen szí-ves adjon nekem 100 lejt. Az isten megfizeti.

– Mire kell neked az Csupi?

– Kell a bálba.

– Nem adok, me megiszod – mondta Elekbá.

– Nem iszom.

– Akkor elhányod.

– Nem hányom. Bizonyisten megadom.

– Akkor mire kell a pénz?

– Arra, Elek bátyám, hogy egy kicsit én is ember-nek érezzem magamot. Legyen 100 lej a zsebemben, ha bálba megyek. Érezzem jól magamot.

Bandipista éneke

Egyszer Bandipista ment haza a korcsomából. Meg volt részegedve, de nagyon. Ölelgette a villany-póznákat. Énekelte borízű hangon: